

Цифрові технології надають безліч можливостей для навчання, розвитку та розваг дітей. Однак важливо усвідомлювати їх потенційний вплив на психічний розвиток молоді. Розуміння цього впливу дозволить знаходити баланс між користю технологій та збереженням психічного здоров'я дітей у цифровому суспільстві. Зусилля щодо освіченості батьків та вчителів стануть ключовими для створення здорового середовища психічного розвитку дітей у цифрову епоху.

Рудюк Вікторія Вікторівна
Науковий керівник – доктор філос. наук, проф. Радіонова Н.В.
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

СУСПІЛЬНІ ВИКЛИКИ І СУЧАСНА ОСВІТА

Сучасний світ стоїть перед безліччю складних суспільних викликів, які вимагають адекватної реакції та вирішення. Одним із головних інструментів для подолання цих викликів є освіта. Сучасна освіта має бути гнучкою, інноваційною та спрямованою на підготовку громадян, здатних адаптуватися до змін у суспільстві і вирішувати складні проблеми. Розглянемо деякі з цих викликів і те, як сучасна освіта може їм відповісти.

По-перше, технологічна революція перетворює нашу економіку та спосіб життя. Сучасна освіта повинна включати навчання інформаційній грамотності, цифровим технологіям та навичкам роботи з великими обсягами даних. Молодь повинна навчатися не лише користуватися технологією, а й розуміти її вплив на суспільство та бізнес.

Глобалізація є іншим важливим фактором. Освіта повинна розвивати міжкультурну компетентність та підготовку до роботи в міжнародному середовищі. Студенти повинні бути здатними співпрацювати з представниками різних культур і розв'язувати глобальні проблеми. Зміни в ринку праці також вимагають нового підходу до освіти. Ринок праці стає більш гнучким і потребує навичок, які можуть адаптуватися до різних видів робіт і галузей. Освіта повинна надавати студентам навички самонавчання та навчати їх працювати в команді та розв'язувати реальні бізнес-завдання [1].

Соціальна інклюзія – ще одна важлива проблема сучасного суспільства. Освіта повинна бути доступною та рівною для всіх, незалежно від соціального статусу, фінансового положення або фізичних обмежень. Інклюзивна освіта розвиває рівні можливості для всіх студентів.

Екологічна стійкість стає надзвичайно важливою. Освіта має навчати студентів розуміти природні процеси, вплив людини на навколишнє середовище та сприяти розвитку інноваційних рішень для вирішення екологічних проблем.

Не менш важливим є розвиток критичного мислення та навичок проблемного вирішення. Сучасна освіта має навчати студентів аналізувати інформацію, ставити запитання і знаходити рішення для складних завдань.

Ментальне здоров'я також потребує уваги. Освіта має сприяти розвитку емоційної і соціальної інтелігенції та надавати підтримку студентам у вирішенні питань здоров'я.

Загалом, сучасна освіта повинна бути готовою відповідати на суспільні виклики та надавати студентам знання, навички та цінності, які допоможуть їм не лише успішно інтегруватися у сучасне суспільство, а й активно сприяти його розвитку та покращенню.

ЛІТЕРАТУРА

1. Structural Components of Social Subjectivity of Modern Student Youth: Subject Dispositions and Internal Qualities / I. Nechitailo et al. AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research. 2023. 13/01-XXXII. P. 40–47. (Web of Science).

Сергієнко Лаура Романівна
Науковий керівник – ст. викл. Кібенко Л.М.
Державний біотехнологічний університет

ЛАТИНСЬКА МОВА – НЕ МЕРТВА МОВА

Хоча зараз латинська мова не вживається так широко, як англійська, німецька чи іспанська, вона не вважається мертвою, оскільки є офіційною мовою римсько-католицької церкви. Твори великих римських письменників, що дійшли до наших днів, написані латиною, і більшість з них зараз читаються в оригіналі. А також треба пам'ятати використовуючи латинь, що ця мова є матір'ю для багатьох сучасних європейських мов.

Латинська мова належить до італійської групи індоєвропейської родини мов. Найбільш ранні письмові пам'ятки латинської мови походять, ймовірно, з кінця VI – початку III ст. до н. е. На півночі Італії латинська мова перебувала під впливом кельтських діалектів, а у Центральній Італії – етрусської мови. Вплив грецької мови і літератури на латину сприяв формуванню її як великої літературної мови. Грецька література вперше була перекладена на латинську мову в другій половині III ст. до н. е.

Під час розширення давньоримської держави латинську мову витіснили інші італійські мови і діалекти, що зайняли панівне становище в Західній Європі. Останнім претендентом на першість як офіційна мова поряд з латинською була осканська мова, яка була офіційною мовою антиримської коаліції у 91–81 рр. до н. е. Аж до XVIII століття латинська мова залишався мовою науки і дипломатії.

Згодом латинська мова стала офіційною мовою християнства. Біблія була перекладена на латинську мову, і датується 405 р. н.е. Для неї характерні лексика і стилістичні особливості так званої «пізньої латині» (200–600 роки н. е.), а також запозичення з усіх середньовічних мов Західної Європи. Деякі латинські